

[Elbæk-Jessen.]

Arealer. Men jeg maa fremhæve, at billigere blev det ikke for Jordejerne, tværtimod. Udgifterne steg med omtrent den Trediedel, Tilskuddet androg, til Arbejdsløn og Drænrør, hvori der ogsaa er megen Arbejdsløn. Det er imidlertid mit Indtryk, at man i Almindelighed ansaa den Arbejdsløn, der blev Tale om efter den nye Lov, for ret rimelig, da det var strengt Arbejde og specielt Arbejde.

Der var fra alle Sider stor Tilfredshed med denne Lovgivnings Resultater; heri er jeg fuldstændig enig med den højtærede Minister. Baade Arbejderne og de, der lod Arbejde udføre, var glade ved Loven, og dette blev stærkt fremhævet, da man i 1936 begyndte at tale om, at Loven skulde ændres. Da mødte talrige Deputationer fra Grundforbedringsudvalgene her i Rigsdagen og ønskede Loven fortsat og gjort permanent, og jeg har personlig faaet mange Henvendelser fra Jordejere, Dræningsmestre og Arbejdere. Jeg fik netop selv drænet i disse Aar.

Men trods Fremsættelsen af disse Ønsker og trods stærke Indvendinger fra et af Udvalgsmedlemmerne, det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen — disse Indvendinger blev fremsat i Betænkningen og her i Salen —, vedtoges de foreslaaede Ændringer, hvorefter man i Stedet for at faa billige Statslaan, blev henvist til at skaffe private Laan til disse Arbejders Udførelse. Ændringerne ikke alene stillede Laantagerne til Grundforbedringsarbejder ulige, men det voldte meget store Vanskeligheder at komme over til dette nye Princip med privat Finansiering og Forhøjelse af Renten.

Jeg kunde ved dette Lovforslags Forelæggelse slaa fast, at endnu 9 Maaneder efter Lovens Vedtagelse, var Laangivningsforholdene ikke i Orden. Der er siden da givet mange Laan fra Vest- og Sønderjysk Kreditforening — det ligger mere vanskeligt i de andre Kreditforeninger. Fra Sparekasserne gives der heller ikke Laan i ret stor Udstrækning, og det er sikkert ikke af nogen som helst Uvilje mod Grundforbedringsarbejdet — Loven giver jo stor Sikkerhed for Laanenes Indfrielse —, men det er særlig, fordi der ikke er ubegrænsede Pengemidler til Raadighed til Udlaan i disse Pengeinstitutter, derfor kan der ikke blive meget til disse særlige Laan.

Der er imidlertid ogsaa et andet Spørgsmaal, der melder sig her, og det er det, at den større Efterspørgsel efter Laan i de private Pengeinstitutter betyder en Fordyrelse af Laanetilkaarene. At det stadig

gaar meget langsomt, har jeg det bedste Eksempel paa, idet jeg for et Dræningsarbejde, som jeg lod udføre paa min Gaard i August—September, endnu ikke har faaet Laanene i Orden.

Mit Parti er derfor meget tilfreds med, at vort Lovforslag nu kommer til Behandling i dette høje Ting, selv om det havde været bedre, om det var kommet frem paa et tidligere Tidspunkt. Vort Lovforslag gaar kort sagt ud paa, at den første Grundforbedringslov genindføres og gøres permanent, idet vi foreslaar, at der af Statskassen aarlig bevilges 10 Mill. Kr. som Laan og Tilskud til Grundforbedring efter de dengang gældende Regler. Vi har dog foreslaaet den Ændring, at ogsaa Anlæg af private Veje, der sker i Tilknytning til Grundforbedringen, kan komme ind under Loven. Her er navnlig tænkt paa Marsken ved Ribe, idet et Udvalg dernedefra har fremsat Ønske herom. De øvrige Paragraffer er velkendte. De er optaget i Lovforslaget, saaledes som de var, fordi de har virket til alle Parterers Tilfredshed. De er affattet efter Flertallets Ønsker, og en nøjere Omtale vil formentlig derfor være unødvendig.

Jeg fremhæver stærkt, at den nye Lov stiller Laantagerne, dem, der lader Arbejdet udføre, ulige og under meget ringere Vilkaar, end de havde under den forrige Lov. Derfor vil jeg saa indstændig, jeg kan, anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting, og eventuelt til Udvalgsbehandling. Trods det sene Tidspunkt, Lovforslaget er kommet til Behandling paa, vil jeg for Landbrugets Skyld stærkt anbefale dets Vedtagelse.

Den højtærede Landbrugsminister fremhævede, at det nu gaar bedre med Grundforbedringen end nogen Sinde. Men jeg beder den højtærede Minister og for øvrigt ogsaa ærede Medlemmer bemærke, at dette, at der var almindelig Tilfredshed med Loven, som den var, understreges meget stærkt af, at et meget stort Antal var anmeldt forud for den nye Lov. Netop den Fordel, at ved Lovens Hjælp kan store Arealer medtages samlede til Dræning, virkede som en stærk Agitation. Det bør ogsaa bemærkes, at alle er henvist til at benytte Loven, ingen kan selv, saaledes som Forholdene ligger i Øjeblikket, lade Dræning udføre. Og endnu eet, det store Flertal er simpelt hen henvist til at tage de anviste Laan, selv om Renten ligger ca. 1 pCt. højere, de kan ikke selv og har ikke Raad til at skaffe sig Laan ad anden Vej — hermed understreges det gamle Ord, at det er dyrt at være fattig.